

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Kedden, Januárius' 17-dikén, 1832.

B é t s.

Ő Ts. K. Felsége méltóztatott a' mult eszt. Dec. 25-kén költ Fels. végzése által az Ő Felsége Házi-, Udvari-, és Státus Cancelláriájában megüresült Registratori Hivatalra Tekintetes Huszár Jó'sef Urat, eddig ugyan ott Registraturai Segéd Tisztviselőt Ts. K. Titknoki ranggal és Tisztséggel kegyelmesen kinevezni.

F r a n t z i a O r s z á g.

Gen. Lamarquenak, a' Követek Kamarájában Dec. 30-án tartott beszéde folytatása ez: Ha a' Király Igazgatószerékét csak valami hamis tudomány vezette volna félre, igen is, reménylhetnénk, hogy azt tulajdon interesséjének meg-gondolása, az elhagyott igaz útra ismét visszavinné; de soha sem reménylhető az, ha az idegenek szavára halgat, ha azt véli, hogy ötöt amaz 1815-ki gyűlölt Tractatusok, mellyek a' mi hatalmunkat megtsonkították, határainkat megnyirbálták 's Frantzia Országot, azon magas póltzról, mellyre az, az Európai Státusok között emelkedett, letaszították. — Ezen Tractatusokban, mellyek ellen a' Juliusi Frantzia Ország soha sem szűnik meg protestálni, e' van: hogy a' Szövetséges Hatalmasságok Bétsben, Martzius 13-kán, Napoleonnak

mindentselekedetét semminek nyilatkoztatták ki, és hogy a' 8 Hatalmasságok Biztossai ugyan azon hónap 26-kán hirdették ki, hogy azon történetek, mellyek Napoleont Párisba hozták, just néki 's tselekedeteinek semmi esetre sem adhattak. Király Ministerei! Éppennem gondolom, hogy úgy el felejtkezhetek volna az Urak Frantzia Ország méltóságáról, hogy ezen legyalázó Tractatus foglalatját tanátsképpen adták volna a' Koronának, ezt mindazáltal, mint vádat, úgy hozom fel az U. S. ellen, hogy az Urak most óltalmazói azon 1815-2-kán Párisban és Martzius 13-kán Bétsben költ Rendeléseknek, mellyek szerént a' Bitangolónak minden tselekedetei törvényteleneknek és így semmiknek hirdettetnek. Még is midőn, a' 100 napok alatt történt kinevezések megismerése alól magokat vonogatják, a' Restauratio rendelései között egynek sem mondanak ellene. Megesmerik az Urak úgy e' azon vesztegetve osztogatott rangokat, mellyek ama szabadságért folyt véres Spanyol háborúban, ezekben a' holtak és sebesítettek nélkül véghez ment siralmas ütközetekben adódtak. Legkisebb kifogást sem tesznek az Urak azon 2188 betsületlegio keresztek ellen, mellyeket XVIII Lajos, a' Martzius 21-két megelőző három napokon, a' hozzá legközelebb jártaknak kihajigált. Sőt

többet mondok, a' mit alig hinne az ember, 's a' mi minden, haza javát kívánó szívnek fáj, egy szót sem tesznek az Urak, a' Gentben történt 369 kinevezések ellen, Gentben mondva, a' hol magának a' törvényesség menedék helyet keresett, azon rangok ellen, melyeket azok a' szökevények kaptak, kik az ütközet napja előtt futottak el hazájokból és a' kik a' mi szerentsétlenségünknek fő okai voltak, és ímé nem akarják azt megtartani azon vitézeknek, kik ezekben a' nevezetes napokban Frantzia Ország mellett harczolván, azért vér patakokat támasztottak. — De helytelen — úgymond az előadó — a' ti ellenünk feltett vádotok, hiszen, hogy az Igazgatószék akarja azon rangokat megesmerni, mutatja az a' rendelés, melyet az Nov. 19-kén hirdettetett, és ezen ímé előterjesztett. A' mi azt a' Rendelést illeti, Uraim! egy az, hogy az más időről való, — más pedig az, hogy annak szerkesztése és a' előírása alkalmával bizonyosan elfelejtette a' hadi Minister azt, hogy Frantzia Ország nints Nemzeti képviselő és Itélő szék nélküli — Ugyan mondja meg nekem a' hadi Minister, hogy mit ért ő egy tiszteletbeli Marsal nevezet alatt Frantzia Országban? Ez előtt kevéssel azt mondá, hogy a' Marsalság nem hivatali rang, hanem csak méltóság. Úgyde minden méltóság tiszteletre méltó. Későbbben névén által, Katonai-történeteinket a' Minister, bizonyosan meg kellett néki előadása hibás voltáról győződni — még is azt akarta kivinni egy katonai egybetsület rangról, új Constitutionknak nyilvános törvénye ellen, hogy semmi betsület rangot megesmerni ne lehessen. Hát olyanok a' mi törvényeink, a' melyeket le lehet büntetés nélkül gázolni? Ha valaki azt mondaná, hogy ezt a' törvényt még sem a' másik Kamara

helybe nem hagyta, sem a' Király meg nem erősítette, — tudja meg, hogy nem csak egyedül ezt a' törvényt sértette meg az említett Királyi végzés. Minden katoná, ki a' seregt oda hagyta, a' polgárok rendébe lépett által, és e' szerentsak akkor mehet előre, ha ismét zászló alá hívattatik. Úgyde három negyed része azon rangoknak, melyeket amaz én általam kárhoztatott királyi Végzés helybe hagyott, olyan tiszteknek adódott, kik már a' sereg lajstromában nintsenek. Hijában parantsolja a' törvény azt, hogy a' katonaságból leendő kilépésre szükséges engedelem megnyerésére két esztendeig legalább is kellett valami rangot viselni, — mert az, az éppen most ki nevezett személyeknek a' nélkül engedődött meg, hogy valami rangot csak egy nap is viseltek volna. Leg inkább szembe tűnő pedig ez a' sérelem akkor, midőn két rang is ruháztatott egyszerre, néhány olyan Obersterekre, a' kik Oberstlieutenanti rangra nem bocsátatnak, azon rangra, mellynek a' Tsászári seregnél hire sem volt, most pedig meg van, és egy olyan léptső, a' mellyet általhágni nem lehet. Távol légyen, hogy én ezen elégtételt kárhoztatnám, a' mellyet én még tökéletesíteni kívánnék, de meg kell vallani, hogy az, a' törvények határába tartozott volna, ezen tzelra pedig a' Királyi rendelések eltörlése és a' Napoleon tselekedetei törvényes vóltának megismerése által lehetett volna elérni, — csak így lehetne az elmúltakat ismét virágzásba hozni, és az Interessék kölömböző nemeit egymással megegyeztetni. Ezt magok a' Ministerek is megismerik, midőn minden hozzájuk menő folyamodásokra azt felelik: „Ez a' törvényhozó hatalomra tartozik, folyamodjatok a' Kamarákhoz,“ és mikor a' Kamarák vélekedéseiket kimondták,

a' szabad tetszés meg avúlt principiumára utalván a' tsata piatzon történt ditsösséges kinevezések helyett, a' hivatalokban való előmozdításnak olyan módját javasolják, melly kegyelemből származik. Mint katona, szeretném a' törvényjavallatot, de nem másképpen, hanem tsak annak megjobbításával és a' principium megesmerésével elfogadni, — mert ez által, a' most szenvedő régi bajtársak sorsa könnyebbülne, — de mint törvényhozó kéntelen vagyok azt visszavetni. Viszsa vetem tehát azt 1-ör azért, mert annak elfogadása által az 1815-kén és a' múlt esztendő Nov. 19-kén költ Királyi végzéseket, melyekből tsupa szabad kény, és törvényeinknek vakmerő által hágása tetszik ki — erőssitenénk meg; 2-ör azért, mivel az a' Kamara jussai kotzkáztatásának postája. Szent jussok ezek. Ezeknek kotzkáztatása által félénk módon nemtsak olyan tulajdonunkról mondanánk le, mellyel tetszésünk szerint bántunk, hanem egyszersmind abba a' kárhozatos bűnbe esnénk, mellyet el követne és az azért érdemlő büntetést méltán hordozna azon megbizott személy, ki a' reá bizott Interesséket, melyeket kötelessége lett volna megőrizni, mint híteszegett elárúlta. A' hadi Minister azt felelte: hogy a' Nov. 4 én költ Királyi végzésben vagynak olyan dolgok, a' mellyek a' Tsászárság idején folyamatban valának. A' mi pedig a' Frantzia Ország tiszteletbeli Marsalok rangjára való emeltetést illeti, erre nézve törvényünk nints, hanem az, ezen részben előforduló különösségeket, tsak egy királyi végzés határozza meg. Úgy látszik, hogy midőn a' Generális Ur: tselekedetünket ezen tekintetből vádolja, elfelejtkezett arról, hogy a' Frantzia Marsalok száma 12-re van meghatározva. E' szerint az Igazgatóságoknak,

— ha a' Kamara kívánságát telyesíteni akarta; és ha a' Marsaloknak a' Constitutióval egyező Királyi végzések által határozott számán túl menni nem akart — kéntelen vólt tiszteletbeli Marsalokat nevezni ki — a' mi hajdan, a' Tsászárság idejében éppen így vólt L e f b o r e, P e r i g n o n és S e r r u r i e r Marsalokkal. Ha a' Marsalok száma, a' meghatározottnál kevesebb, akkor jussa van a' Királynak, a' megüresült helyet, tetszése szerint olyannal tölteni be, a' ki most tsak tiszteletbeli Marsal, — Kiáltás: hát M a r m o n t! hát B o u r m o n t! A' hadi Minister mond: ezek a' Marsaloknak semmi féle nemei között nintsenek. — Azt vetik továbbá az Igazgatóságoknak szemére, hogy az, az ezen határozás felől való tzelját a' Kamarával nem közlötö. Akár ki tud, de én ugyan nem tudok olyan rendelést, a' melly a' Koronának azt tenné kötelességévé, hogy szándékát az illyen dologban valakivel közölje. Olyan rendelést sem esmerék, a' melly azt határozná meg, hogy a' Korona mikor vesse vissza vagy hagyja jóvá a' Kamara végzéseit. Ezekből tehát láthatják az Urak, hogy ezen tanátskozások alatt lévő tárgyban a' Ministerium semmi olyat nem tsinált a' mi rendetlenség volna és a' Constitutióval ellenkeznék. Ezen beszéd végezésével a' dolog voksolásra ment, 's a' törvényjavallat 161 voksal 111 ellen el fogadtatott.

A' Követek Kamarájának Jan. 9-kén tartott Ülésében, a' több tagok között l' H e r b e t t e Ur azt sürgetvén, hogy a' Civillistáról (vagy a' Fejedelem házi szükségeire megkívántató summáról) való tanátskozás, mind addig ne kezdődne el, míg azon dologra nézve a' kamarával bővebb tudósítások nem közöltetnek, L a m é t h Ur ennek ellene mondott és így beszélt: Ezen Kamará-

ban valami három vagy négy nap óta megfordult tárgyak felett való vitatások között, sajnálkozva szemlélem azt, hogy a' Tagok a' Királyság eránt nagyobb gyűlölségét mutatnak mint (nagy zúgás és a' Praesidensnek ezen közbe szóllása: hogy ő azt, a' mit Lameth Ur mond, nem vette észre). Én, — mond Laméth Ur — a' Kamarának egy részére sem tzélozok. Tsak azt mondom, hogy én, nem tsak az utóbbi, hanem már több vitatások alkalmával, sőt a' közelebb le folyt esztendőben mindég azt tapasztaltam, hogy a' tagok, nagyon idegenek, a' magános uralkodás formájának Frantzia Országban való megerősítésére (ismét zúgás). A' múlt esztendőben, az Ország gyűlésein szintűgy, mint minden írásokban az óltsó Igazgatószékről beszéltek. A' minap, a' Budget felett való vitatások alkalmával már megmutatámt, hogy a' közönséges társaság, a' Frantzia Ország jövedelméből $\frac{3}{4}$ résznél többet megemésztett, — a' Nemzet jószágait eladogatta, (zúgás, és közbeszóllás) Le vaillant Ur: Mi most nem közönséges társaságban élünk. Dubois Ur: nem vólna rossz, az embernek magát az efféle vad gondolatoktól tartóztatni. Lameth Ur: azt mondom én, hogy a' közönséges társaság, a' magános emberek javait pusztította el, 's minekutánna 10 milliárd adósságot tsinált, megbukott. Továbbá azt mondom, hogy mikor a' General-Statusoknak 1789-ben vólt öszvegyűlésekor, egy törvényjavallat a' Civillistára 25 Milliót ajánlott, annak ellene senki sem szóllott, és a' Civillista dolgában, minden nagy öröm kiáltások között voksolta. Le vaillant Ur: ezzel talán azt akarja az Úr mondani, hogy most is olyan nagy készséggel kellene voksolni! Lameth Ur, azon megjegyzéssel rekeszté be beszédét, hogy

a' Civillistára annyira alkudni, Frantzia Országhoz nem illik és hogy sokkal jobban tenné Frantzia Ország, ha voksa által, hazája és királya eránt való szeretetét bizonyítaná be. L'Herbette azt állította, hogy sem ő, sem a' vele egyértelemben lévők a' Királyságnak nem ellenségei. Abból, hogy a' takarékoskosságot kívánjuk, éppen nem következik a' Királyság eránt való gyűlölség. Mi a' Királyságnak mindnyájan tisztelői vagyunk, — külömbség köztünk az, hogy azt némelleyek a' bökezűség, sőt pazérlás által akarják megalapítani, mások pedig ugyan annak a' nép ragaszkodását kívánják megnyerni 's a' takarékoskosságot által tenni erősebbé. Egyéberánt nem tudom, mi köze van ezen vitatásoknak a' Királysággal.

A' f. h. 4 kén, ugyan ezen tárgy felett t. i. a' Civillista felett való vitatások alkalmával, a' közönséges tanításra felügyelő Ministernek Montalivetnek, a' maga okos értelmében egészen ártatlan szava, nagy hirtelenséggel irtóztató tsetépatéra adott alkalmatosságot „A' luxust, — úgymond Montalivet — melly a' nép jóllétének felette hatalmas előmozdítója, nem kell a' Frantziák Királyának lakhelyéből számkivetni, mert e' szerént az, az ő alattvalóinak hajlékiból is eltűnne.“ Ezen szóra „az ő alatt valóinak, mint gyalázattal illető szóra, egyszerre 25 Követek keltek fel nagy lármával, nyilván protestálván ellene. A' tsendesség tsak a' Követek eloszlattatása után állott helyre.

Párisból Jan. 4 kén írják: Ma estvéli 5 órakor 8 személyek másztak fel a' Szűz Mária Templomának tornyában, olly tzéllal, hogy az ott lévő nagy harangot félre verjék, melly alkalmatossággal ugyan onnan egynéhányat löttek is. Erről a' város szolgálai tu-

ösittatván tüstént ott termettek, és egyenkivül az említett személyeket, kik a' magok általmazására fegyvert fogtak, eltsipték. Ezen előadáshoz a' France Nouvelle még ezt is hozzá adja: hogy az említett dolognak fő tzélja a' Republicanismus volt. — Öszve verekedének ugyan is a' Republicanusok azért, hogy ezen az úton rendetlenséget, zürzavart tsinálván, az által egy harmadik Restauratoria könnyebben elhathassanak. Egyéberánt a' veszedelmet elhárító legalkalmatosabb rendszabások olly hirtelen megtétettek, hogy az, ezen vakmerő tett által indított mozgás tsak igen keskeny határok között eshetett meg. Estve kilentz óra felé, többnyire firnátzos kalapban és veres sapkában lázzadásra indító kiáltások között, mint egy 20 fiatal ember sereglett a' Főtemplom piatzára. Ezek közzül 6-tan elfogódván, a' politzia tömlötzébe vitettek. A' toronyban elfogattak törvényes megkérdezés után tsak nem mindnyájan egy nyomon azt vallották, hogy ő reájok a' torony meggyújtása volt bizva, úgy mint a' melly jeladás lenne az egész Párisban leendő lázzadásra, — övelek azt hitették el, hogy az egész város készen van a' felkelésre, vezérek egy öreg Generalis (a' kinek nevét az említett újság még most kéntelen halgatásba hagyni). A' toronyban találtak egy Felszóllítást a' néphez, mellyben az igazgatóság ellen igen erős kifejezések voltak. Ez idő szerént az egész városban a' legszebb rend és a' legmélyebb tsendesség uralkodik.

Azon hirnek, mellyet a' lázzadás baráti, az indulatok felgerjesztése végett koholtak, 's a' Tribune felvévén, minden felé elterjesztett; mint ha nevezetesen a' Király Filep Lajos, fijának az Orleansi Hrgnek javára a' koronáról le-

akarna mondani, valamint annak is, hogy háború lenne, mint gyalázatos hazugságnak, forma szerént ellene mond.

Egy Királyi végzés, melly Dec. 6-kán költ, az Afrikai seregek fő vezérévé General Savaryt nevezte ki.

Egy levél, Alexandriából Nov. 18-kán a' Choleráról jelenti; hogy Suerben, (Cairó körül egy kis falu 400 lakosokkal) Jul. 3-kán 125 személy halt meg Cholerában. Augustusban, mikor a' Cholera legdühösebben pusztított Cajróban egy nap 1400 an, Alexandriában pedig 400-an hóltak meg. Cajro mindöszve 52,000, Alexandria 4000, Rosette 3000, az egész Egyiptom 150,000 lakosait vesztette el a' Cholera miatt.

N a g y B r i t a n n i a.

Londonból Dec. 30-kán egy levél írja: A' mozgás Irlandiában feletnagy. Egy felől a' Katholicusok, nehány, liberalisoknak nevezett Protestansoktól segítettvén, az Igazgatóséktől ollyan Institutiókat kívánnak, melly nekik minden hatalmat kezekbe adna, más felől (a' régi Oraniai klub kezdi fejét emelgetni, és fegyverrel fenyegetőzni abban az esetben, ha a' Katholicusoknak, a' Britannia pölitikai és valóságos állását végromlással fenyegető kívánságaik telyesítettnek. Ezen rossz naponként nevedik, 's gyűléseiben mindenik Fél újabb újabb határozásokat tesz az Igazgatóság ellenére. A' katholicusok ámbár azt beszélnek, hogy ők tzélják kivételére a' constitutióval ellenkező eszközökhöz nem nyúlnak, de azomban dühösségek már ollyan nagy, hogy a' fegyver forgásra adandó első alkalmatosságot bizonyosan nem fogják elereszteni. O'Connell az Oraniai pántlikát, mellyet a' hazaival együtt szo-

kott viselni, már le tette, — a' közön-
séges Katholikusok a' Protestánsokataz
útszán fegyverrel támadják meg. A' ti-
zedek ellen való zúgolódás minden nap
nőttön nő, egy hét se megy el, hogy
az ezen dolog felől való versengés va-
lakinek életébe ne kerülne. Az Igaz-
gatószerk, egy közönségesen kedves em-
bernek a' Leinsteri Hrgnek elölülé-
se alatt a' dolognak, ha lehetne, szép
úton módon való eligazítására, egy ele-
gyes Biztosságot nevezett ki. Ha a' je-
len pezsgésnek szép szerént való eliga-
zítása elsül, a' tejendő rendszabások-
nak sok jó következesi fognak lenni.
De nagy és nehéz kérdés ez, mert tsak
nem lehetetlen, olyan végzést tenni,
melly vagy egyik vagy másik részt meg
ne sértse. A' tizedek felett támadt per-
nek minél elébb lehető eligazítása; a'
foglatatosság nélkül lévő szegényekről
való gondoskodás; a' tsendességet meg-
zavaró Egyesülétek eloszlatására hozott
kemény törvények eltörlése, mind ezek
igen sokat tehetnének, a' békételesség-
gek félbeszakasztására. — A' gyujtoga-
tások folyvást tartanak, és minél nehe-
zebb nyomokba akadni azoknak, kik
a' nevezett gonoszságot elkövetik, an-
nál inkább kezdenek az emberek meg-
gyözödni a' felől, hogy a' munkások,
tsak nem mindenütt magok gyujtogat-
nak. A' honnan a' Földes Urak és az
Arendások magokat emberibb módon
kezdik viselni, — a' munkások között,
igen kevés fizetésért egy egy kis darab
földet osztogatván ki veteményes kert-
nek. Több ilyen tsekélységeknek lát-
szó dolgokkal sok és nagy rosszat el
lehet apródonként háritani.

Bristolban a' nyughatatlanságoknak
ismét leendő elkezdödésétől mindenek
tartanak. A' nép olyan eszközök fel-
találásában fáradozik, mellyek által a'

minap tömlötzre hányt személyeket on-
nan kiszabadítsa.

O r o s z O r s z á g.

Generalmajor Buturlin, katonai
rangjának megtartásával Nishegorodban
polgári-kormányozóvá rendeltetett. —
General Gróf Tolstói és Generallieu-
tenant Bartholomaeus, vitézsége-
kért aranykarddal ajándékozattak meg.

Egy tsászári végzés következesében,
egész Lieflandban kihirdetödött, hogy
a' Kórmányszékhez a' Cholera miatt
árvaságra jutott gyermekekről, minden
helység pontos tudósítást küldjön, —
hihető azért, hogy tápláltatások felől
közönséges rendszabások tétethessenek.

A' birodalom legfőbb tanátsától ho-
zott rendelés szerént, az olyan Udva-
ri emberek, kiknek halálok után örö-
kösi nem maradnak, a' talált gyerme-
kek intézete nevendékei között válasz-
hatnak magoknak örököszt, és az olyan
természeti gyermekek, kiknek anyyok
az adófizető rendbe nem tartozott, érett
korra jutván, lakhelyet tetszéseik sze-
rént akármellyik Helységben választhat-
nak magoknak, a' nélkül, hogy arra
nézve azon Helység helybehagyását kér-
niek kellene, és öt esztendeig semmi-
féle adót nem fizetnek.

Hrg Sangusko, és egy Stru-
millo nevű Volhiniai földes Ur, a' ha-
ditanáts végzéséből rangjok, titulusok,
és nemességektől megfosztatván, 's jó-
szágaik elkótyavetyéltetvén számkivetés-
ben Sibiariába küldödtek. Az első azért,
hogy a' Tsászárnak eskütt hitét meg-
szegvén, a' felkölt lengyelekkel Orosz
Ország ellen hadakozott. A' másik pe-
dig azért, mivel a' lázzadóknak gonosz
szándékait tudta, még is azokról az
Igazgatószerknek jelentést nem tett, —

a' zenebonások társaságába másokat is bele vitt, és a' katonai kórmányszék felszóllítására fegyvereit le nem rakta.

L e n g y e l O r s z á g.

A' Varsói Újság Jan. 3.kán, egész kiterjedésében közöl egy Királyi Végzést, melly Lengyel Ország Főkormányozójának Paskievitsnek és Adju-tánsának Hrg G o r t s c h a k o f f-nak aláírásokkal a' m. e. Dec. 27-kén adódott ki, és a' mellyben Ő Fge a' Tsászár azon ez időszerént nyomorúlt állapotban lévő lengyel Tisztekre nézve, kik az ő Fejedelmek ellen fegyvert fogván, a' múlt Revolutióban részt vettek ugyan, de az Ország határain kívül nem mentek, hanem magokat a' Tsászár kegyelmének aláadták, nem kevés kedvezéssel azt rendeli, hogy ezek, három esztendeig, melly idő alatt nevezetesen, magoknak, özvegyeiknek és árváiknak további táplálások eszközéről gondoskodhatnak, bizonyos summával, de a' mellynek az ő elebbeni vétkek és nyakasságok miatt sok kárt vallott Lengyel Orzágnak új adókkal lejendő terhelte-tése nélkül kell megtörténni — segittesenek. Az ezen jótétemény részesei két rendre vagynak osztva és a' pénzbeli segedelmet úgy veszik, hogy Obersternek 1700—2070 For. — egy Oberstlieutenantnak 1500—1550 — egy Majornak 1100—1340, — egy Kapitánynak 1000—1240, — egy Főhadnagynak 850—1050, — Alhadnagynak 725—880, egy Fő orvosnak 900—1200, — egy Bataillon orvosának 850—1050, egy Seb orvosnak 150—200, egy Auditornak 650 — 770, egy táborig Papnak 1000—1240 Fór. adódik.

P á p a B i r t o k a.

A' Ferrarai Újság Jan. 3-kán, egy pártos Gyűlésnek, — melly Dec. 25-kén

Bologneban tartotta üléseit, — ezen végzését közli: hogy ugyan azon városban másik gyűlés is tartassék, mellyben a' Bologne, Ravenna és Forli Képviselei a' magok tartományának nevében a' Szent Atyához egy Felírást fognak készíteni, és az Igazgató székhez követeket küldeni, azzal a' meghagyással, hogy mind addig, míg a' gyűlés tart, a' fenn nevezett három Követségekbe a' Pápa seregei be ne lépjenek. A' Pápa ezen gyűlésről, valamint annak éppen most mondott végzéseiről is tudósítván, Dec. 30-kán 1851 parantolatott adott ki, mellynek foglalata ez: 1-ső hogy Ő, a' maga birtokában, semmi féle szövetséges Egyesületeket, és azoknak törvénytelen gyűléseit meg nem szenved, 2-or hogy az efféle gyűléseknek Felírásait semminek tartja, 's azoknak hozzá küldendő Követjeit el nem fogadja, 3-or hogy néki a' Bologneban Dec. 25-kén tartott gyűlés ellenére van és annak hozzá útasított Írását, mellyben az, az Institutiókon és törvényeken való javítás szükséges voltáról, olyan hangon beszél, mintha ő említett tartományaira nézve mind ekkoráig semmit se tett volna, — a' legfőbb mértékben sértőnek és botránkoztatónak tartja. Hogy ő miket tsinált az említett három tartományok boldogsága előmozdítására, egész Európa tudja és azt megesmerte. 4-er Hogy ő Fejedelmi és Papi kötelessége 's atyai szíve szerént eddig is gondoskodott ezután is fog gondoskodni az ő alatt valóinak jólétekről.

E l e g y e s D o l g o k.

A' Párisi Mode Journálnak Jan. 7-dikén kiadatott tsumója Párisban le-tartóztatott. Eltiltatásának oka egy benne előforduló tzikkely volt, mellynek

ez a' feljűlírása: „1850—1852.“ Ezen tikkely azon Kűszűntű Beszűdeket adja elű, mellyeket a' Cassatio Hűvatalának Fű Praesidense (Grűf Portalis), a' Szűmvevű Hűvatalnak legidűsbb Praesidense (d' Abancourt), a' Kir. Tűrvűnyszűknek Pűrisban elű Praesidense (Bűrű Seguer); a' Polgűri Tűrvűnyszűknek a' Szűjne Megyei Praesidense (de Belleyme), a' Pűrisi legidűsbb Bűke Bűrű (Forcade de la Requette), és Kereskedűsre űgyelű Hűvatal Praesidense (Vasall) 1850-ban űj esztendű napjűn X-dik Kűrűlyhoz, és 1852-ben űj-esztendű napjűn ugyanazon szűval Lajos Filephez tartottak.

Az a' levegűi kű, mellyrűl a' legkűzelűbb kiadűdűt Magyar Kurűr műr emlekezett, az Ásvűnyok tudoműnya regulűi szerűnt megvizsgűltatvűn és tűbb, műs orszűgokbűl kerűlt 's az itt lűvű Ásvűnyok gyűjteműnyűben tartott vele egy eredetű kűvekkel őszvehasonlűttatvűn, űgy talűttatik, hogy a' levegűi kűvekkel áltűljűban tulajdon semmi esmeretű jegyek nűlkűl nem szűkűlkűdik. Nevezetesen a' massűja homok nemű, igen finum magforma kűkessűrűke rűszekbűl áll, kűzzű sok vassűrűkűssűgű, vagy is inkább tűzűnfejűrsűgű, ásvűnyi fűnnyessűgű ásvűny darabotskűk lűvűn elegyedve. Kűvűlrűl egészen valami vűkony, kűkes-fekete, homűlyos, ásvűny-salak forma kűreg vonja be, mellynek felsű színűn, ama minden levegű kűvekkel tulajdon kűssebb nagyobb benyoműsok lűtszanak, és ezen benyoműsok olyanok, mint a' millyeneket egy da-

rab tűszűlűra tett űjjok hagynak magok utűn. A' kű forműja hasonlűt egy rendellen, nűgy őldalű, rűzsűt vűgűtt, a' lapjűin és szűgletein lűvű benyoműsok áltűl nagyon forműtlan kűp oszlophoz (Pyramishoz). A' kűmassűnak tulajdon vagy a' vizűhez hasonlűtt nehűzsűge (Pondus specificum) = 5,680, a' mellybűl azt hozzuk ki, hogy sok értűznek (nevezetesen vasnak) kell benne lenni, a' mit a' kűnek Chemiai elbontűsa fog megmutatni. Ennek egyűberűnt, azon levegűi kűvek kűzűtt, mellyek a' Birodalomban talűttattak és a' Ts. K. Ásvűnyok gyűjteműnyűben tartatnak, legtűbb hasonlatossűga van a' Lissaihoz.

B é t s.

Bűtsben és kűlsű vűrosaiban jűvűny epeveszűlyben Jan. 13-kűn dűltűl fogva Jan. 16-dikűig megbetegtek 2-ten, meghaltak kűtten. — Az eddig megbetegedűt 4100 szeműlyekű kűzűl, meggyűgyűltak 2141-en, meghaltak 1957-ten, orvoslűs alatt vagynak műg 2-ten.

A' Pűnz folyamat Januűrius' 16-dikűn.
kűzűp ár:

A' Stűtus' 5p.Centes Obligűtziűji	85 1/5
Az 1820-bűli sorsosok:	178 15/16
Az 1821-bűli hasonlűk:	119 1/8
Bűtsvűrosa 2 1/2p. Centes Bankű Obligűtziűji:	47 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziűk keltek	1106 2/3 for. ton Conv. Pűnzben.